

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 9/2012-51

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí pléna 21. novembra 2012 predbežne prerokoval návrh skupiny 30 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky, zastúpených PhDr. T. R., v čase doručenia návrhu Ústavnému súdu Slovenskej republiky poslankyňou Národnej rady Slovenskej republiky, na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky

- o súlade čl. I bodu 6 zákona č. 72/2012 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov, s čl. 1 ods. 1, čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 13 ods. 3 a 4, čl. 20 ods. 1, 4 a 5, čl. 40, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 2 Protokolu č. 4 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 2 ods. 2, čl. 3 ods. 1 a 3 a čl. 11 ods. 1 a 4 Listiny základných práv a slobôd a

- o súlade § 29 ods. 1 písm. f) a § 29 ods. 2 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v pôvodnom znení (v znení platnom a účinnom do 1. apríla 2012) s čl. 1 ods. 1, čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 13 ods. 3 a 4, čl. 20 ods. 1, 4 a 5, čl. 21 ods. 1 a 3, čl. 40, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, s čl. 2 ods. 2, čl. 3 ods. 1 a 3 a čl. 11 ods. 1 a 4 Listiny základných práv a slobôd, s čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 2 Protokolu č. 4 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a takto

r o z h o d o l :

1. Konanie o návrhu skupiny 30 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky o súlade čl. I bodu 6 zákona č. 72/2012 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov, s čl. 1 ods. 1, čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 13 ods. 3 a 4, čl. 20 ods. 1, 4 a 5, čl. 21 ods. 1 a 3, čl. 40, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 2 Protokolu č. 4 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 2 ods. 2, čl. 3 ods. 1 a 3 a čl. 11 ods. 1 a 4 Listiny základných práv a slobôd a o súlade § 29 ods. 2 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov s čl. 1 ods. 1, čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 13 ods. 3 a 4, čl. 20 ods. 1, 4 a 5, čl. 21 ods. 1 a 3, čl. 40, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 2 Protokolu č. 4 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 2 ods. 2, čl. 3 ods. 1 a 3 a čl. 11 ods. 1 a 4 Listiny základných práv a slobôd o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

2. Vo zvyšnej časti konanie o návrhu skupiny 30 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 7. marca 2012 doručený návrh skupiny 30 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „navrhovateľa“ alebo „skupina 30 poslancov“) na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) o súlade § 29 ods. 1 písm. f) a g) a § 29 ods. 2 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len „zákon o poľovníctve“ alebo „napadnuté ustanovenia zákona o poľovníctve“) s čl. 1 ods. 1, čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 13 ods. 3 a 4, čl. 20 ods. 1, 4 a 5, čl. 21 ods. 1 a 3, čl. 40, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy, s čl. 2 ods. 2, čl. 3 ods. 1 a 3

a čl. 11 ods. 1 a 4 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), s čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) a s čl. 2 Protokolu č. 4 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (spolu ďalej len „označené články protokolov k dohovoru“), ktorý bol navrhovateľmi „spísaný“ 2. februára 2012 (ďalej aj „pôvodný návrh“). Prílohou pôvodného návrhu je splnomocnenie pre PhDr. T. R. na ich zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, ktorá v čase doručenia návrhu ústavnému súdu bola poslankyňou Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „národná rada“), opatrené ich podpismi.

Napadnuté ustanovenia zákona o poľovníctve sa podľa navrhovateľov opierajú o dovtedajšiu právnu úpravu a z hľadiska predmetu úpravy čiastočne kopírujú § 21 písm. b) a c) zákona č. 23/1962 Zb. o poľovníctve v znení neskorších predpisov. Podľa navrhovateľov z dôvodovej správy k parlamentnej tlači č. 828 vo IV. volebnom období k návrhu zákona o poľovníctve vôbec nevyplýva účel ani dôvody zavedenia oprávnenia členom poľovníckej stráže alebo užívateľom poľovného revíra podľa § 29 ods. 1 písm. f) a ani § 29 ods. 2 zákona o poľovníctve, v súlade s ktorým podľa § 29 ods. 1 písm. f) a g) zákona o poľovníctve môže užívateľ poľovného revíra povolenie na lov zveri preniesť aj na iných držiteľov poľovných lístkov.

Napadnuté ustanovenia § 29 ods. 1 písm. f) a g) a § 29 ods. 2 zákona o poľovníctve v znení platnom a účinnom do 1. apríla 2012 zneli:

„(1) Člen poľovníckej stráže je pri plnení úloh podľa tohto zákona oprávnený

f) usmrtiť v poľovnom revíri psa vo vzdialenosti väčšej ako 200 m od najbližšie trvale obývaného domu alebo ktorý hľadá alebo prenasleduje zver alebo sa k nej plazí; to sa nevzťahuje na poľovníckeho psa,

g) usmrtiť mačku domácu potulujúcu sa v poľovnom revíri vo vzdialenosti viac ako 200 m od najbližšieho trvale obývaného domu alebo ak ju vo vzdialenosti menej ako 200 m pristihne pri prenasledovaní alebo usmrcovaní zveri.

(2) Oprávnenie podľa odseku 1 písm. f) a g) môže užívateľ poľovného revíru povolením na lov zveri preniesť aj na iných držiteľov poľovných lístkov.“

Navrhovatelia namietajú nesúlad napadnutých ustanovení zákona o poľovníctve s čl. 1 ods. 1 ústavy, keďže podľa nich „... v napadnutej právnej úprave, dal zákonodarca členom poľovníckej stráže právo usmrtiť psa alebo mačku bez toho, aby jasne definoval podmienky, za akých môže člen poľovníckej stráže alebo iný užívateľ poľovného revíru toto právo využiť, čím dochádza k svojvôli v činnosti štátnych a správnych orgánov.

Objektivita rozhodovania nie je zaručená, keďže zákonodarca ustanoveniami § 29 ods. 2 zák. č. 274/2009 Z. z. delegoval rozhodovanie aj na osoby, ktoré z hľadiska ich užívacích práv k poľovnému revíru nemôžu o primeranosti jeho ochrany rozhodovať objektívne.

Z uvedeného vyplýva, že napadnutá právna úprava porušuje ústavné princípy vlastné právnemu štátu, kde patrí aj zákaz svojvôle v činnosti štátnych orgánov, ako aj zásada primeranosti, a tým aj čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.“

Navrhovatelia ďalej namietajú nesúlad napadnutých ustanovení zákona o poľovníctve s čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 13 ods. 3 a 4, čl. 20 ods. 1, 4 a 5, čl. 21 ods. 1 a 3, čl. 40, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy.

Podľa navrhovateľov „V § 79 ods. 1 zák. č. 274/2009 Z. z. je ustanovené, že na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak. Na konanie podľa § 29 ods. 1 písm. f) a g) a § 29 ods. 2 zákona č. 274/2009 Z. z. sa vzťahuje zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v platnom znení, nakoľko uvedené ustanovenia zákona č. 274/2009 Z. z. nie sú vyňaté z pôsobnosti všeobecného predpisu o správnom konaní.

Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 71/1967 Zb. je správnym orgánom štátny orgán, orgán územnej samosprávy, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorej zákon zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy. V súlade s ustanoveniami § 3 ods. 2 zák. č. 71/1967 Zb. sú správne orgány povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka, a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy.

Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka, musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu. Nakoľko čl. 46 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky ustanovuje, že podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon, je pri výklade čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a rozsahu práv ktoré garantuje všetkým osobám, nevyhnutné vychádzať z ustanovení zák. č. 71/1967 Zb. V § 3 ods. 4 prvá veta zák. č. 71/1967 Zb. je ustanovené, že rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Je nevyvrátiteľné, že poľovnícka stráž alebo osoba podľa § 29 ods. 2 zák. č. 274/2009 Z. z. je správnym orgánom. Z hore uvedených ustanovení zákonov ďalej vyplýva, že dané osoby musia rozhodovať na základe spoľahlivo zisteného stavu vecí a sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka, a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy.

Ustanovenia § 29 ods. 1 písm. f) a g) a § 29 ods. 2 zák. č. 274/2009 Z. z. však oprávňujú správny orgán rozhodnúť a vykonať rozhodnutie, bez vyjadrenia účastníkov konania (vlastníka domáceho zvierata), čím je porušený čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, pretože sa vlastník, teda osoba, o ktorej právach k veci (psovi alebo mačke) správny orgán rozhoduje sa nemôže domôcť svojich procesných práv účastníka konania a nemôže ich použiť.

Napadnutá právna úprava porušuje právo, aby sa každého vec mohla verejne prerokovať v prítomnosti dotknutej osoby a aby sa mohla vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, a tým aj čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. “.

Navrhovatelia navrhujú, aby vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd prijal návrh na ďalšie konanie a nálezom takto rozhodol:

„Ustanovenia § 29 ods. 1 písm. f) a g) a § 29 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení nie je v súlade s čl. 1 ods. 1, čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 13 ods. 3 a 4, čl. 20 ods. 1, 4 a 5, čl. 21 ods. 1 a 3, čl. 40, čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ustanoveniami čl. 1 Protokolu č. 1 k Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd, čl. 2 Protokolu č. 4 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 2 ods. 2, čl. 3 ods. 1 a 3, čl. 11 ods. 1 a 4 ústavného zákona č. 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd.“

Navrhovatelia súčasne navrhujú, aby ústavný súd podľa čl. 125 ods. 2 ústavy v spojení s § 38 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) pozastavil účinnosť § 29 ods. 1 písm. f) a g) zákona o poľovníctve a podľa § 26 zákona o ústavnom súde žiadajú, aby ústavný súd prerokoval návrh na začatie konania o súlade zákona o poľovníctve, ako aj návrh na pozastavenie jeho účinnosti prednostne a neriadil sa poradím, v akom mu bol predložený.

2. Navrhovatelia ďalej doručili ústavnému súdu 7. marca 2012, t. j. v deň doručenia pôvodného návrhu, aj doplnenie a zmenu návrhu vo veci napadnutých ustanovení zákona o poľovníctve, ktorým „zrušili“ znenie petitu pôvodného návrhu a „nahradili“ ho novým znením (ďalej aj „návrh na zmenu a doplnenie pôvodného návrhu“), ktorý bol spísaný 5. marca 2012 a je podpísaný len PhDr. T. R.

Podľa čl. I bodu 6 zákona č. 72/2012 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „novela zákona o poľovníctve“), § 29 ods. 1 písm. f) znie:

„f) usmrtiť v poľovnom revíri voľne sa pohybujúceho psa 19) vo vzdialenosti väčšej ako 200 m od najbližšej pozemnej stavby; 23a) to sa nevzťahuje na poľovníckeho psa a na psa, ktorý má nasadený obojok alebo prsný postroj, pričom tieto musia byť vo výraznej farbe odlišnej od farby jeho srsti.“

Podľa čl. I bodu 7 novely zákona o poľovníctve v § 29 ods. 1 sa vypúšťa písm. g).

Navrhovatelia vychádzajú z toho, že „podľa § 20 ods. 1 druhá veta zák. č. 38/1993 Z. z. v platnom znení podáva a podpisujú návrh navrhovatelia alebo ich právny zástupca, z čoho vyplýva, že návrh a táto zmena a doplnenia pôvodného návrhu je podaná

oprávnenou osobou, zákonným spôsobom. V zmysle ustanovení zák. č. 38/1993 Z. z. v platnom znení sú pôvodný návrh a toto doplnenie a zmena návrhu považované za návrh, keďže doplnenie a zmena sú podané súčasne s pôvodným návrhom a nie až po začiatku konania o návrhu, nemôžu byť považované za zmenu a doplnenie návrhu v zmysle OSP.

Prípustnosť zmeny podania vyplýva taktiež z ustanovenia § 40 zák. č. 38/1993 Z. z. v platnom znení a judikatúry PL. ÚS 29/95 či PL. ÚS 3/03. “.

Navrhovatelia skutkový stav popísali takto:

«Navrhovatelia dospeli k názoru, že usmrtenie spoločenského zvieratá, a to psa alebo mačky, ustanovené v § 29 ods. 1 písm. f) a g) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v pôvodnom znení nie je v súlade s ustanoveniami čl. 1 ods. 1, čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 13 ods. 3 a 4, čl. 20 ods. 1, 4 a 5, čl. 21 ods. 1 a 3, čl. 40, čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ustanoveniami čl. 1 Protokolu č. 1 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 2 Protokolu č. 4 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 2 ods. 2, čl. 3 ods. 1 a 3, čl. 11 ods. 1 a 4 LZPS. Predmetom protiústavnosti podľa názoru navrhovateľov je usmrtenie spoločenského zvieratá v predmetnom zákone.

Navrhovatelia súčasne dňa 02. 02. 2012 splnomocnili na zastupovanie v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky vo veci protiústavnosti usmrcovania spoločenského zvieratá, PhDr. T. R., poslankyňu NR SR, v súlade s ust. § 20 ods. 2 zák. č. 38/1993 Z. z. v platnom znení.

V § 20 ods. 2 prvá veta zák. č. 38/1993 Z. z. v platnom znení je uvedené: „K návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom alebo komerčným právnikom, ak tento zákon neustanovuje inak.“.

Podľa § 21 ods. 3 zák. č. 38/1993 Z. z. v platnom znení, cit: „Štátne orgány alebo orgány územnej samosprávy ako účastníkov konania alebo vedľajších účastníkov konania na ústnom pojednávaní zastupuje nimi ustanovený zástupca. Ak nejde o zástupcu zákonodarného orgánu alebo o skupinu poslancov Národnej rady Slovenskej republiky uvedenej v § 18 ods. 1 písm. a), musí mať vysokoškolské právnické vzdelanie.“.

Z uvedeného vyplýva, že v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky spravidla zastupuje navrhovateľa advokát, pričom citovaný zákon v § 21 ods. 3 z tohto pravidla ustanovuje výnimku. Z doterajšej súdnej praxe Ústavného súdu Slovenskej republiky je ďalej zrejmé, že advokát a zástupca podľa § 21 ods. 3 zák. č. 38/1993 Z. z. v platnom znení majú v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky rovnaké postavenie.

V § 31a zák. č. 38/1993 Z. z. v platnom znení je uvedené: „Ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevylučuje, použijú sa na konanie pred Ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku alebo Trestného poriadku.“.

V § 25 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v platnom znení (ďalej aj ako „OSP“) je uvedené: „Ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta. Plnomocenstvo udelené advokátovi nemožno obmedziť.“.

Podľa § 28 ods. 1 OSP, cit: „Zástupcovi, ktorého si účastník zvolil, udelí písomne alebo ústne do zápisnice plnomocenstvo buď pre celé konanie alebo len pre určité úkony“.

V § 28 ods. 2 OSP je ďalej uvedené: „Plnomocenstvo udelené pre celé konanie nemožno obmedziť. Zástupca, ktorému bolo toto plnomocenstvo udelené, je oprávnený na všetky úkony, ktoré môže v konaní urobiť účastník“.

Z ustanovení zák. č. 38/1993 Z. z. v platnom znení a z doterajšej súdnej praxe vyplýva, že plnomocenstvo udelené na konanie pred Ústavným súdom Slovenskej republiky je udelené na celé konanie a v nadväznosti na ustanovenia § 20 ods. 1 zák. č. 38/1993 Z. z. v platnom znení, subsidiaritu OSP a § 28 ods. 2 druhú vetu OSP, je zrejmé, že zástupca navrhovateľov je oprávnený v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky na všetky úkony, ktoré môžu robiť navrhovatelia.

Podľa § 20 ods. 1 druhá veta zák. č. 38/1993 Z. z. v platnom znení podáva a podpisujú návrh navrhovatelia alebo ich právny zástupca, z čoho vyplýva, že návrh a táto zmena a doplnenia pôvodného návrhu je podaná oprávnenou osobou, zákonným spôsobom. V zmysle ustanovení zák. č. 38/1993 Z. z. v platnom znení sú pôvodný návrh a toto doplnenie a zmena návrhu považované za návrh, keďže doplnenie a zmena sú podané súčasne s pôvodným návrhom a nie až po začiatku konania o návrhu, nemôžu byť považované za zmenu a doplnenie návrhu v zmysle OSP.

Prípustnosť zmeny podania vyplýva taktiež z ustanovenia § 40 zák. č. 38/1993 Z. z. v platnom znení a judikatúry PL. ÚS 29/95 či PL. ÚS 3/03. ...

Dňa 24. 02. 2012 nadobudol platnosť zák. č. 72/2012 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Článok I bod 6 zák. č. 72/2012 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov znie:

„V § 29 ods. 1 písmeno f) znie:

„f) usmrtiť v poľovnom revíri voľne sa pohybujúceho psa... vo vzdialenosti väčšej ako 200 m od najbližšej pozemnej stavby..., to sa nevzťahuje na poľovníckeho psa a na psa, ktorý má nasadený obojok alebo prsný postroj, pričom tieto musia byť vo výraznej farbe odlišnej od farby jeho srsti.“ ...

Článok I bod 7 zák. č. 72/2012 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov znie: „V § 29 ods. 1 sa vypúšťa písmeno g).“.

Vo všeobecnej časti dôvodovej správy k zák. č. 72/2012 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov zákonodarca uviedol:

„Súčasnú znenie zákona povoľuje poľovnej strážni usmrtiť psa, mačku vo vzdialenosti väčšej ako 200 m od trvalo obytnej dom. V predmetnom ustanovení zákona nie sú jasne stanovené podmienky za akých môže člen poľovníckej stráže toto právo využiť. Súčasnú znenie zákona dáva právo usmrtiť psa, mačku, ktorý sa ocitne v poľovnom revíri napr: i v sprievode majiteľa, pokiaľ pes odbehne od chaty, hospodárskej budovy a iné.

Poslanecká novela je reakciou na intenzívnu spoločenskú požiadavku občanov Slovenskej republiky aby došlo ku konkrétnym zmenám v zákone č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve.

Predložený návrh zákona je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, s medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná, ako aj s právom Európskych spoločenstiev a Európskej únie. Novela zákona nebude mať žiadny dopad na rozpočet verejnej správy.“.

Vo osobitnej časti dôvodovej správy k zák. č. 72/2012 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov k čl. I bodu 6 a 7 zákonodarca uviedol:

„K bodu 6:

Od účinnosti zákona bude možné usmrtiť len voľne sa pohybujúceho psa, ktorý sa bude nachádzať vo vzdialenosti väčšej viac ako 200 m od najbližšej pozemnej stavby a súčasne nebude mať na sebe nasadený obojok alebo prsný postroj vo výraznej farbe odlišnej od farby jeho srsti. Toto oprávnenie sa však nebude vzťahovať na poľovné psy, ktoré v priebehu poľovačky nemôžu mať na sebe z bezpečnostných dôvodov žiadne obojky.

K bodu 7:

Zrušuje sa oprávnenie usmrcovať mačky v poľovnom revíri.“

Zák. č. 72/2012 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na jednej strane zrušil oprávnenie usmrcovať mačky v poľovnom revíri, no na druhej strane v bode 6 ponechal možnosť usmrcovať psy, pričom len spresnil podmienky za ktorých psa nemožno usmrtiť.

Uvedená novela zrušením § 29 ods. 1 písm. g) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v pôvodnom znení odstránila protiústavnosť usmrcovania mačiek, no namietaná protiústavnosť usmrcovania psov v zákone ostala.

Článok I bod 6 zák. č. 72/2012 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov nahradením pojmu „trvalé obývaný dom“ pojmom „pozemná stavba“ zamedzil v pôvodnom návrhu namietanému rozporu § 29 ods. 1 písm. f) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v pôvodnom znení s čl. 21 ods. 1 a 3 Ústavy Slovenskej republiky.

Zák. č. 72/2012 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ponechal možnosť usmrtiť psa v poľovnom revíri a táto skutočnosť bola dôvodom rozporu ustanovenia § 29 ods. 1 písm. f) a § 29 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v pôvodnom znení s ustanoveniami čl. 1 ods. 1, čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 13 ods. 3 a 4, čl. 20 ods. 1, 4 a 5, čl. 21 ods. 1 a 3, čl. 40, čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods.

2 Ústavy Slovenskej republiky, ustanoveniami čl. 1 Protokolu č. 1 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 2 Protokolu č. 4 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 2 ods. 2, čl. 3 ods. 1 a 3, čl. 11 ods. 1 a 4 LZPS, namietaným v pôvodnom návrhu.

Z uvedeného dôvodu navrhovateľia menia svoj pôvodný návrh,

- *vypúšťajú pôvodne namietaný rozpor § 29 ods. 1 písm. g) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v pôvodnom znení s ustanoveniami čl. 1 ods. 1, čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 13 ods. 3 a 4, čl. 20 ods. 1, 4 a 5, čl. 21 ods. 1 a 3, čl. 40, čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ustanoveniami čl. 1 Protokolu č. 1 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 2 Protokolu č. 4 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 2 ods. 2, čl. 3 ods. 1 a 3, čl. 11 ods. 1 a 4 LZPS v celom rozsahu,*

- *vypúšťajú pôvodne namietaný rozpor § 29 ods. 1 písm. f) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v pôvodnom znení s čl. 12 ods. 4, čl. 21 ods. 1 a 3 Ústavy Slovenskej republiky a rozpor s čl. 3 ods. 3 LZPS*

- *rozširujú ho o rozpor ustanovení čl. 1 bodu 6 zák. č. 72/2012 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov, s ustanoveniami čl. 1 ods. 1, čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 13 ods. 3 a 4, čl. 20 ods. 1, 4 a 5, čl. 40, čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ustanoveniami čl. 1 Protokolu č. 1 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 2 Protokolu č. 4 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 2 ods. 2, čl. 3 ods. 1, čl. 11 ods. 1 a 4 LZPS.*

Ústavné východiská a namietaný nesúlad čl. 1 bodu 6 zák. č. 72/2012 Z. z.

Napadnutou právnou úpravou sa na účely tohto článku rozumie čl. 1 bodu 6 zák. č. 72/2012 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Rozpor s čl. 1 ods. 1 Ústavy SR

Zásada právnej istoty, proporcionality a zákazu svojvôle správnych orgánov

Podľa čl. 1 ods. 1 Ústavy SR: „Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát. Neviaže sa na nijakú ideológiu ani náboženstvo.“. Neoddeliteľnou súčasťou

princípu právneho štátu je princíp proporcionality, ktorým sa musí riadiť aj Národná rada Slovenskej republiky a pod ktorým sa rozumie: „primeraný vzťah medzi cieľom (účelom) sledovaným štátom a použitými prostriedkami. V týchto súvislostiach cieľ (účel) smie byť sledovaný; prostriedky, ktoré štát použije, smú byť použité; použitie prostriedkov na dosiahnutie účelu je vhodné; použitie prostriedkov na dosiahnutie účelu je potrebné a nevyhnutné“, tak ako to ustanovuje Ústavný súd SR vo veci sp. zn. PL. ÚS 3/00 a sp. zn. PL. ÚS 67/07.

Ústavný súd SR vo svojej judikatúre sp. zn. PL. ÚS 15/98 konštatuje, že „Národná rada je pri tvorbe zákonov viazaná ústavou v rovnakej miere ako všetky orgány Slovenskej republiky (čl. 2 ods. 2 ústavy)“ a „pri uplatnení svojej zákonodarnej pôsobnosti môže prijať akýkoľvek zákon, pokiaľ takýto zákon neprekročí rámec daný ústavou“.

Ústavný súd SR vo veci sp. zn. PL. ÚS 15/98 (tiež napr. PL. ÚS 1/04 alebo PL. ÚS 8/04) uviedol, že s uplatňovaním princípu právnej istoty v právnom štáte sa spája požiadavka všeobecnosti, platnosti, trvácnosti, stability, racionálnosti a spravodlivého obsahu právnych noriem, a vo veci sp. zn. PL. ÚS 52/99 (tiež PL. ÚS 49/03, PL. ÚS 1/04) uviedol, že medzi ústavné princípy vlastné právnemu štátu patrí aj zákaz svojvôle v činnosti štátnych orgánov, ako aj zásada primeranosti (proporcionality). ...

V § 30 ods. 1 písm. f) zák. č. 326/2005 Z. z. je ustanovené, že priestupku na úseku lesného hospodárstva sa dopustí ten, kto na lesných pozemkoch voľne púšťa psov, okrem psov poľovníckych a služobných pri výkone povinností alebo iné domáce zvieratá. Podľa § 30 ods. 2 za takýto priestupok, ktorý sa najviac približuje skutočnostiam uvedených v čl. I bodu 6 zák. č. 72/2012 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov možno uložiť pokutu do 5 000 Sk (165,97 Eur).

Podľa § 52 ods. 1 prvá veta zák. č. 326/2005 Z. z. na zabezpečenie ochrany lesného majetku orgán štátnej správy lesného hospodárstva ustanovuje lesnú stráž, pričom podľa § 53 ods. 2 písm. o) je člen lesnej stráže oprávnený použiť varovný výstrel na odvrátenie škody veľkého rozsahu, ktorá bezprostredne ohrozuje lesný majetok, bezpečnosť prevádzky lesného hospodárstva alebo iný verejný záujem. Zákon č. 326/2005 Z. z. neoprávňuje člena lesnej stráže použiť strelnú zbraň iným spôsobom.

Zákon o ochrane prírody a krajiny

Podľa ustanovenia § 15 ods. 1 písm. k) zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v platnom znení je na území, na ktorom platí štvrtý stupeň ochrany, zakázané voľne pustiť psa okrem psa používaného na plnenie úloh podľa osobitných predpisov (služobný pes) a poľovného psa.

Podľa § 92 ods. 1 písm. c) zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v platnom znení je konanie uvedené v § 15 ods. 1 písm. k) predmetného zákona priestupkom. Podľa § 92 ods. 5 zákona č. 543/2002 Z. z. možno v blokovom konaní za priestupky podľa tohto zákona uložiť pokutu do 66,38 eur. Zákon 543/2002 Z. z. ustanovuje, že stráž prírody plní úlohy pri ochrane prírody a krajiny.

Podľa § 75 ods. 1 písm. s) bod 2 je člen stráže prírody pri plnení úloh podľa tohto zákona oprávnený vo svojom obvode pôsobnosti použiť zbraň pri zneškodňovaní zvierat, ktoré bezprostredne ohrozujú život alebo zdravie osôb alebo chránených živočíchov. ...

Podľa § 61 ods. 1 písm. h) zák. č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v platnom znení je príslušník Policajného zboru oprávnený použiť zbraň proti zvieraťu, iba aby zneškodnil zviera ohrozujúce život alebo zdravie osôb.

Napadnutá právna úprava v podobe čl. I bodu 6 zák. č. 72/2012 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov je v tomto zmysle neracionálna, nespravodlivá a hlavne neprimeraná, keďže majetková škoda spôsobená usmrtením psa alebo mačky môže byť spravidla väčšia, ako hroziaca škoda na poľovnom revíri, ktorú by usmrtený pes alebo mačka mohli spôsobiť. Taktiež netreba zabúdať na nemajetkovú ujmu, ktorá vznikne vlastníkovi domáceho zvieraťa, usmrtením tohto zvieraťa a môže byť vyčíslená ešte vo vyšších číslach, ako možná majetková škoda spôsobená usmrteným psom alebo mačkou.

Napadnutá právna úprava týmto výrazne vybočuje z rámca podmienok prevencie vzniku škody ustanovenými všeobecnými zásadami prevencie vzniku škody uvedenými v Občianskom zákonníku.

Uvedenou rôznosťou od ostatných právnych noriem upravujúcich podobné skutkové podstaty neobsahuje prvky stability a trvácnosti a vyvracia pocit právnej istoty občanov, čím porušuje ústavné princípy vlastného právnemu štátu.

Z uvedeného vyplýva, že napadnutá právna úprava týmto výrazne vybočuje z rámca právneho poriadku Slovenskej republiky, čo do podmienok prevencie vzniku škody

ustanovenými z hľadiska výšky hrozacej škody, a aj formy použitia donucovacích prostriedkov, a tým porušuje čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Ústavný súd SR vo svojej judikatúre sp. zn. PL. ÚS 127/10 uvádza: „K úlohám právneho štátu patrí vytvorenie právnych a faktických garancií uplatňovania a ochrany základných práv a slobôd občanov. Ak je na uplatnenie alebo ochranu základného práva alebo slobody potrebné uskutočniť konanie pred orgánom verejnej moci, úloha štátu spočíva v zabezpečení právnej úpravy takýchto konaní dostupných bez akejkoľvek diskriminácie každému z nositeľov základných práv a slobôd. Konceptia týchto konaní musí zabezpečovať reálny výkon a ochranu základného práva alebo slobody, a preto ich imanentnou súčasťou sú procesné záruky takéhoto uplatňovania a ochrany základných práv a slobôd. Existencia takýchto konaní však nevyčerpáva ústavné požiadavky späté s uplatňovaním základných práv a slobôd. Ústavnosť týchto konaní predpokladá aj to, že orgán verejnej moci, pred ktorým sa takéto konania uskutočňujú, koná zásadne nestranne, nezávisle a s využitím všetkých zákonom vytvorených prostriedkov na dosiahnutie účelu takýchto procesných postupov. Ústavný súd v tomto smere osobitne pripomína objektivitu takéhoto postupu orgánu verejnej moci. Len objektívnym postupom sa v rozhodovacom procese vylučuje svojvôľa, ako aj ničím nepodložená možnosť úvahy orgánu verejnej moci bez akýchkoľvek objektívnych limitov, ktoré sú vymedzené zákonnými spôsobmi zisťovania skutkového základu, prijať rozhodnutie (II. ÚS 143/02, III. ÚS 60/04, obdobne aj II. ÚS 9/00, III. ÚS 300/06).“.

Taktiež v napadnutej právnej úprave, dal zákonodarca členom poľovníckej stráže právo usmrtiť psa bez toho, aby jasne definoval podmienky, za akých môže člen poľovníckej stráže alebo iný užívateľ poľovného revíru toto právo využiť, čím dochádza k svojvôli v činnosti štátnych a správnych orgánov.

Objektivita rozhodovania nie je zaručená, keďže zákonodarca ustanoveniami § 29 ods. 2 zák. č. 274/2009 Z. z. delegoval rozhodovanie aj na osoby, ktoré z hľadiska ich užívacích práv k poľovnému revíru nemôžu o primeranosti jeho ochrany rozhodovať objektívne.

Z uvedeného vyplýva, že napadnutá právna úprava porušuje ústavné princípy vlastné právnenému štátu, kde patrí aj zákaz svojvôle v činnosti štátnych orgánov, ako aj zásada primeranosti, a tým aj čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Rozpor s čl. 20 ods. 1, 4 a 5 Ústavy SR

Ochrana vlastníckeho práva

Podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy SR: „Každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Majetok nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom ochranu nepožíva. Dedenie sa zaručuje.“

Ústavný súd SR vo svojej judikatúre sp. zn. PL. ÚS 38/95 konštatuje, že „Ústava Slovenskej republiky v čl. 20 ods. 1 neustanovuje absolútne rovnaký obsah vlastníckeho práva všetkých vlastníkov ku všetkým veciam, ktoré môžu byť predmetom vlastníctva. Určuje však rovnaký zákonný obsah vlastníckeho práva všetkých vlastníkov. Z uvedeného vyplýva, že vlastníci druhovo rovnakej vecí musia mať rovnaký zákonom stanovený obsah svojho vlastníckeho práva.“

Napadnutá právna úprava, konkrétne čl. I bodu 6 zák. č. 72/2012 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov nerešpektuje zásadu, že vlastníci druhovo rovnakej veci musia mať rovnaký zákonom stanovený obsah svojho vlastníckeho práva. Napadnutá právna úprava nezabezpečuje rovnaký zákonný obsah a ochranu vlastníckeho práva všetkých vlastníkov, a tým porušuje čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, keďže chráni vlastnícke poľovníckym psom a mačkám, no nechráni vlastnícke práva k nepoľovníckym psom.

Podľa čl. 20 ods. 4 Ústavy SR: „Vylvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba v nevyhnutnej miere a vo verejnom záujme, a to na základe zákona a za primeranú náhradu.“

Podľa čl. 20 ods. 5 Ústavy SR: „Iné zásahy do vlastníckeho práva možno dovoliť iba vtedy, ak ide o majetok nadobudnutý nezákonným spôsobom alebo z nelegálnych príjmov a ide o opatrenie nevyhnutné v demokratickej spoločnosti pre bezpečnosť štátu, ochranu verejného poriadku, mravnosti alebo práv a slobôd iných. Podmienky ustanoví zákon.“

V zmysle slovenského právneho poriadku je zvierá považované za vec. Napadnutá právna úprava negatívne zasahuje do vlastníckeho práva vlastníkov psov, tým že umožňuje ich usmrtenie, čím dochádza k faktickému zničeniu vecí.

Napadnutá právna úprava obmedzuje vlastnícke právo bez primeranej náhrady, a tým porušuje aj čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 11 ods. 4 LZPS, keďže usmrtením obmedzí vlastnícke právo a neustanovuje formu kompenzácie, čo do predmetu

ani výšky. Ústavný súd SR vo svojej judikatúre sp. zn. PL. ÚS 38/95 konštatuje: „Ústava Slovenskej republiky neumožňuje, aby k vyvlastneniu alebo nútenému obmedzeniu vlastníckeho práva došlo priamo zákonom.“. Platná právna úprava nedáva možnosť poškodenému vlastníkovi domôcť sa náhrady, keďže poľovník alebo poľovnícka stráž postupuje podľa napadnutého zákona.

Napadnutá právna úprava zasahuje do vlastníckeho práva, aj napriek tomu, že nemusí ísť o majetok nadobudnutý nezákonným spôsobom alebo z nelegálnych príjmov, a tým porušuje aj čl. 20 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, keďže zák. č. 274/2009 Z. z. neukladá poľovníckej strážni ani inej oprávnenej osobe, skúmať zákonnosť nadobudnutia vlastníckych práv k psovi.

Rozpor s čl. 12 ods. 1 a 2 Ústavy SR

Podľa čl. 12 ods. 1 Ústavy SR: „Ludia sú slobodní a rovní v dôstojnosti i v právach. Základné práva a slobody sú neodňateľné, nescudziteľné, nepremlčateľné a nezrušiteľné.“.

Podľa čl. 12 ods. 2 Ústavy SR: „Základné práva a slobody sa zaručujú na území Slovenskej republiky všetkým bez ohľadu na pohlavie, rasu, farbu pleti, jazyk, vieru a náboženstvo, politické, či iné zmysľanie, národný alebo sociálny pôvod, príslušnosť k národnosti alebo etnickej skupine, majetok, rod alebo iné postavenie. Nikoho nemožno z týchto dôvodov poškodzovať, zvýhodňovať alebo znevýhodňovať.“.

Podľa čl. 12 ods. 4 Ústavy SR: „Nikomu nesmie byť spôsobená ujma na právach pre to, že uplatňuje svoje základné práva a slobody.“.

Napadnutá právna úprava porušuje rovnosť v právach, a tým aj čl. 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 11 ods. 1 LZPS keďže chráni vlastnícke a užívacie práva poľovnému revíru, poľovníckym a služobným psom, no nechráni vlastnícke práva k nepoľovníckym psom. Poškodzuje a znevýhodňuje vlastníkov psov a naopak zvýhodňuje vlastníkov mačiek, ktorých vlastnícke práva sú chránené a tým aj čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 3 ods. 1 LZPS.

Rozpor s čl. 13 ods. 3 a 4 Ústavy SR

Podľa čl. 13 ods. 3 Ústavy SR: „Zákonné obmedzenia základných práv a slobôd musia platiť rovnako pre všetky prípady, ktoré splňajú ustanovené podmienky.“. Podľa čl. 13 ods. 4 Ústavy SR: „Pri obmedzovaní základných práv a slobôd sa musí dbať na ich podstatu a zmysel. Takéto obmedzenia sa môžu použiť len na ustanovený cieľ.“.

Napadnutá právna úprava porušuje rovnosť v právach, a tým aj čl. 13 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, keďže poškodzuje a znevýhodňuje vlastnícke a užívacie práva vlastníkov a držiteľov psov okrem držiteľov mačiek, poľovníckych a služobných psov, ktoré chráni. Ďalej, tak ako bolo preukázané v prvej časti tohto návrhu, zákon ani dôvodová správa neuvádza účel, podstatu ani zmysel napadnutej právnej úpravy, a tým porušuje aj čl. 13 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky.

Rozpor s čl. 40 Ústavy SR

Podľa čl. 40 Ústavy SR: „Každý má právo na ochranu zdravia. Na základe zdravotného poistenia majú občania právo na bezplatnú zdravotnú starostlivosť a na zdravotnícke pomôcky za podmienok, ktoré ustanoví zákon.“

Podľa vyjadrenia psychológa „vzťah človeka so zvieratom má svoje špecifiká a z psychologického, psychoterapeutického aj socioterapeutického hľadiska má vážny význam. Či už je to chov domácich úžitkových zvierat, ktorý mnohým, najmä starším ľuďom dodáva zmysel života, pretože sa môžu ešte stále cítiť užitoční, pretože sa môžu o „niekoho“ starať a zvieratá sa im odvd'ávajú dôverou, prítulnosťou, prejavovaním radosti. Všetky tieto prejavy človek vníma ako prijatie, teda ako napĺňanie jednej zo základných potrieb ľudského bytia.“

Táto skutočnosť, že chov spoločenských zvierat, najmä staršími ľuďmi má z psychologického a sociologického hľadiska pre spoločnosť vážny význam, dokazuje aj implementácia tejto myšlienky do právneho poriadku Slovenskej republiky formou všeobecných záväzných nariadení miest a obcí, ktoré ako správcovia daní a poplatkov za psa spravidla zvyhodňujú a oslobodzujú starších daňovníkov od týchto povinností z dôvodu pozitívneho vplyvu spoločenských zvierat na duševné zdravie a psychiku ľudí.

„Ešte špecifickejší je tento vzťah, keď sa jedná o zvieru - spoločníka (napr. mačka, pes, vták a pod.). V takýchto prípadoch vzťah medzi človekom a zvieratom nadobúda až charakter intimity, človek sa zvieratú prihovára, posťažuje sa mu, stará sa oň, stávajú sa v prenesenom slova zmysle partneri a citová väzba v takýchto prípadoch býva veľmi intenzívna, zvieru sa stáva členom domácnosti, stáva sa zdrojom radosti a istoty v spolubytí.

Takto chované zvieratá si tiež väčšinou vytvoria dôverný vzťah a strácajú strach pri svojom majiteľovi, tvoria spolu s ním „svorku“ a navzájom sú jeden pre druhého prospešní. Nie je nič výnimočné, že zvieratá sú dokonca vynikajúco natrénované alebo vycvičené,

stávajú sa nenahraditeľným pomocníkom (napr. vodiaci psi, psi záchranári- lavíny, voda, psi a mačky, ktorí vyhľadávajú drogy, ovčiarski psi, spevavé vtáky a pod.). Takáto vzájomnosť človeka so zvieratom sa v psychike človeka premieta ako istota, že je prijímaný, akceptovaný, potrebný a v prenesenom slova zmysle aj milovaný. Napriek tomu, že sa nedá hovoriť o láske zvierata k človeku vo význame, ktorý slovo láska má pre človeka, napriek tomu takýto vzťah ľudí najčastejšie nazývajú láska a takto ho aj vnímajú.

Ak je takýto vzťah prerušený úmrtím zvierata, človek zvyčajne toto úmrtie prežíva ako úmrtie blízkej osoby a viackrát sme vo svojej praxi riešili depresívne stavy a stavy vyrovnávania sa so smrťou zvierata, plač a hlboký smútok. Úmrtie zvierata oberá človeka práve o vzťah, ktorý sa postupne budoval a mnohokrát bol zmyslom života, človek sa napr. celý deň tešil alebo zaoberal tým, čo dá zvieratu jesť, alebo keď bolo choré, tak si vyberal dovolenku, vynakladal financie na zdravotnú starostlivosť a pod., teda staral sa oň ako o inú osobu.

Prerušenie takéhoto vzťahu (najmä v súvislosti s úmrtím zvierata) býva vnímané ako vážna kríza, ktorú neraz treba psychoterapeuticky alebo socioterapeuticky ošetriť, pretože jedinec túto stratu vníma rovnako, ako stratu blízkeho človeka a takáto strata je prežívaná ako najsilnejší a najťažší stres so všetkými dôsledkami (strata dôvery, pocit straty intimity, narušenie súkromia a istoty a pod.).“

Z uvedeného vyplýva, že neočakávané úmrtie spoločenského zvierata je pre jeho držiteľa, t. j. človeka ktorý si so zvieratom vytvoril vzťah prežívané ako najsilnejší a najťažší stres, tak ako pri úmrtí blízkej osoby a má negatívny dopad na duševné zdravie uvedenej osoby, a tým porušuje čl. 40 Ústavy SR.

Rozpor s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR Rozpor s čl. 48 ods. 2 Ústavy SR

Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR: „Každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.“.

Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR: „Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.“

V § 79 ods. 1 zák. č. 274/2009 Z. z. je ustanovené, že na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak. Na konanie podľa § 29 ods. 1 písm. f) zákona č. 274/2009 Z. z. v znení zák. č. 72/2012 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov sa vzťahuje zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v platnom znení, nakoľko uvedené ustanovenia zákona č. 274/2009 Z. z. nie sú vyňaté z pôsobnosti všeobecného predpisu o správnom konaní.

Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 71/1967 Zb. je správnym orgánom štátny orgán, orgán územnej samosprávy, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorej zákon zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy. V súlade s ustanoveniami § 3 ods. 2 zák. č. 71/1967 Zb. sú správne orgány povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka, a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy.

Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka, musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu. Nakoľko čl. 46 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky ustanovuje, že podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon, je pri výklade čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a rozsahu práv ktoré garantuje všetkým osobám, nevyhnutné vychádzať z ustanovení zák. č. 71/1967 Zb. V § 3 ods. 4 prvá veta zák. č. 71/1967 Zb. je ustanovené, že rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Je nevyvrátiteľné, že poľovnícka stráž alebo osoba podľa § 29 ods. 2 zák. č. 274/2009 Z. z. je správnym orgánom. Z hore uvedených ustanovení zákonov ďalej vyplýva, že dané osoby musia rozhodovať na základe spoľahlivo zisteného stavu veci a sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka, a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy.

Napadnutá právna úprava však oprávňuje správny orgán rozhodnúť a vykonať rozhodnutie, bez vyjadrenia účastníkov konania (vlastníka psa), čím je porušený čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, pretože sa vlastník, teda osoba, o ktorej právach k veci

(psovi) správny orgán rozhoduje sa nemôže domôcť svojich procesných práv účastníka konania a nemôže ich použiť.

Napadnutá právna úprava porušuje právo, aby sa každého vec mohla verejne prerokovať v prítomnosti dotknutej osoby a aby sa mohla vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, a tým aj čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.»

Navrhovatelia ďalej uviedli:

«Vzhľadom na vyššie uvedené rušíme znenie čl. III pôvodného návrhu zo dňa 02. 02. 2012 a nahrádzame týmto znením:

„Navrhujeme, aby Ústavný súd Slovenskej republiky prijal tento návrh na ďalšie konanie a po jeho meritórnom prerokovaní vyniesol takýto nález:

Ustanovenie čl. I bodu 6 zák. č. 72/2012 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov, nie je v súlade s ustanoveniami čl. 1 ods. 1, čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 13 ods. 3 a 4, čl. 20 ods. 1, 4 a 5, čl. 40, čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ustanoveniami čl. 1 Protokolu č. 1 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 2 Protokolu č. 4 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 2 ods. 2, čl. 3 ods. 1 a 3, čl. 11 ods. 1 a 4 ústavného zákona č. 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd,

a ustanovenia § 29 ods. 1 písm. f) a § 29 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v pôvodnom znení nie sú v súlade s ustanoveniami čl. 1 ods. 1, čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 13 ods. 3 a 4, čl. 20 ods. 1, 4 a 5, čl. 21 ods. 1 a 3, čl. 40, čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ustanoveniami čl. 1 Protokolu č. 1 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 2 Protokolu č. 4 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 2 ods. 2, čl. 3 ods. 1 a 3, čl. 11 ods. 1 a 4 ústavného zákona č. 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd.»

Navrhovatelia ďalej uviedli, že vzhľadom na už uvedené rušia znenie čl. IV pôvodného návrhu z 2. februára 2012 a nahrádzajú ho týmto znením:

„Súčasne navrhujeme, aby Ústavný súd Slovenskej republiky podľa čl. 125 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s § 38 ods. 2 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii

Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov pred nadobudnutím účinnosti zák. č. 72/2012 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov pozastavil účinnosť § 29 ods. 1 písm. f) a g) zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení v niektorých zákonov v pôvodnom znení, a po nadobudnutí účinnosti zák. č. 72/2012 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov pozastavil účinnosť čl. I bodu 6 zák. č. 72/2012 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov a § 29 ods. 1 písm. f) zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení v niektorých zákonov v pôvodnom znení.

Podľa čl. 125 ods. 2 Ústavy SR, ak ústavný súd prijme návrh na konanie podľa ods. 1, môže pozastaviť účinnosť napadnutých právnych predpisov, ich častí, prípadne niektorých ich ustanovení, ak ich ďalšie uplatňovanie môže ohroziť základné práva a slobody, ak hrozí značná škoda alebo iný vážny nenapraviteľný následok.

Z ustanovenia § 38 ods. 2 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v platnom znení vyplýva, že návrh na pozastavenie účinnosti musí obsahovať konkretizáciu a spôsob ohrozenia základných práv alebo slobôd alebo skutočnosti, ktoré preukazujú, že hrozí značná hospodárska škoda alebo iný vážny nenapraviteľný následok, pričom Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodne o takomto návrhu bez zbytočného odkladu.

Napadnutá právna úprava zasahuje do vlastníckeho práva, aj napriek tomu, že nemusí ísť o majetok nadobudnutý nezákonným spôsobom alebo z nelegálnych príjmov, a tým porušuje aj čl. 20 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, keďže zák. č. 274/2009 Z. z. neukladá poľovníckej strážii ani inej oprávnenej osobe, skúmať zákonnosť nadobudnutia vlastníckych práv k psovi alebo mačke.

Napadnutá právna úprava je v rozpore s čl. 21 ods. 1 Ústavy SR, keďže umožňuje poľovníckej strážii a užívateľom poľovného revíru neprimerane zasahovať do nedotknuteľnosti obydli, v inej než nevyhnutnej miere, najmä v prípadoch obydli, ktoré nie sú trvale obývané, ale sú využívané na rekreačný účel a obývané sú len prechodne, tým, že umožňuje usmrtenie psa a mačky na pozemku patriacich k predmetným rekreačným budovám, a tým porušuje aj čl. 21 ods. 1 a 3 Ústavy Slovenskej republiky.

Napadnutá právna úprava umožňuje spôsobovať ujmu na právach osôb, ktoré uplatňujú svoje základné práva a slobody, čím zamedzuje naplňovať základné práva a slobody ustanovené v čl. 14 ods. 1 LZPS, čl. 23 ods. 1 a 3 Ústavy SR a čl. 2 ods. 1 Protokolu č. 4 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, a je v rozpore s čl. 12 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky.

Uplatňovanie napadnutej právnej úpravy má negatívny dopad na duševné zdravie dotknutých osôb, a tým porušuje čl. 40 Ústavy SR.

Z hore uvedených dôvodov sú naplnené všetky Ústavou SR a zákonom stanovené kritériá na rozhodnutie o pozastavení účinnosti ustanovenia § 29 ods. 1 písm. f) a g) zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení v niektorých zákonov v platnom znení v súlade s článkom 125 ods. 2 Ústavy SR a § 38 ods. 2 zák. č. 38/1993 Z. z. v platnom znení.

Súčasne navrhovatelia žiadajú v súlade s § 26 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v platnom znení, aby Ústavný súd Slovenskej republiky prerokoval návrh na začatie konania o súlade právneho predpisu, ako aj návrh na pozastavenie účinnosti prednostne a neriadil sa poradím, v akom mu bol návrh predložený, vzhľadom na skutočnosť, že vec, ktorej sa predmetný návrh týka, je mimoriadne naliehavá s ohľadom na veľký kvantitatívny rozsah, intenzitu a vážnosť neoprávnených zásahov do základných ľudských práv a slobôd.“

II.

Podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) ústavy ústavný súd rozhoduje o súlade zákonov s ústavou, s ústavnými zákonmi a s medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané zjavne oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Pôvodný návrh podala skupina 30 poslancov, ktorá splnomocnila PhDr. T. R. na ich zastupovanie v konaní pred ústavným súdom. Ústavný súd konštatuje, že pôvodný návrh bol podaný oprávnenou osobou.

Návrh na zmenu a doplnenie pôvodného návrhu skupiny 30 poslancov bol podpísaný len PhDr. T. R. bez toho, aby obsahoval pre ňu osobitné splnomocnenie 30 poslancov, ktorí podali pôvodný návrh, a ktoré by ju explicitne oprávňovalo v konaní pred ústavným súdom pôvodný návrh meniť a dopĺňať (pôvodné splnomocnenie explicitne takéto oprávnenie udelené PhDr. T. R. neobsahuje). Ústavný súd konštatuje, že doterajšia judikatúra ústavného súdu týkajúca sa predmetnej problematiky zatiaľ jednoznačne nedefinovala požiadavky na preukázanie legitímácie zástupcu skupiny poslancov na podanie zmeny a doplnenie návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov a v zásade dosiaľ rešpektuje podania podané zástupcom skupiny poslancov bez ich výslovného splnomocnenia na zmenu a doplnenie návrhu ich zástupcom v konaní pred ústavným súdom. Vzhľadom na uvedené ústavný súd akceptoval návrh na zmenu a doplnenie pôvodného návrhu skupiny 30 poslancov ako podaný oprávnenou osobou.

Ústavný súd sa vysporiadal s časovou zhodou doručenia pôvodného návrhu a návrhu na zmenu a doplnenie pôvodného návrhu ústavnému súdu.

Pokiaľ ide o pôvodný návrh, podľa označenia dátumu spísania na jeho prvej strane (2. februára 2012) ide o návrh na začatie konania o súlade napadnutých ustanovení zákona

o poľovníctve, ktorý bol spísaný ešte pred dňom schválenia novely zákona o poľovníctve v národnej rade, a to 8. februára 2012.

Návrh na zmenu a doplnenie pôvodného návrhu, ktorého obsahom bol návrh na vyslovenie nesúlady označených ustanovení novely zákona o poľovníctve, bol spísaný 5. marca 2012, t. j. po schválení novely zákona o poľovníctve národnou radou (8. februára 2012), ktorá v čase doručenia návrhu na zmenu a doplnenie pôvodného návrhu ústavnému súdu bola platná (od 24. februára 2012), avšak účinnosť mala nadobudnúť a aj nadobudla 1. apríla 2012.

V snahe vyhnúť sa vzhľadom na špecificky procesný postup navrhovateľov a na už vyššie načrtnutú zložitosť a možnú neprehľadnosť pri posudzovaní obidvoch návrhov ústavný súd za právne relevantný dátum považoval v súlade so svojou doterajšou rozhodovacou praxou deň doručenia obidvoch návrhov ústavnému súdu a obidva návrhy posudzoval podľa ich obsahu v čase ich doručenia, t. j. 7. marca 2012, a na dátum spísania návrhov neprihliadol.

Ústavný súd vychádzal z toho, že v čase doručenia mu návrhov napadnuté ustanovenia zákona o poľovníctve v pôvodnom návrhu boli platné a účinné a napadnuté ustanovenia jeho novely v návrhu na zmenu a doplnenie pôvodného návrhu boli platné, t. j. obidva návrhy spĺňali kritérium platnosti napadnutého právneho predpisu, ktoré je predpokladom ich možného preskúmania v konaní o súlade podľa čl. 125 ods. 1 ústavy (s čím zjavne počítali aj navrhovatelia).

Napriek neštandardnej situácii spočívajúcej v doručení pôvodného návrhu aj návrhu na jeho zmenu a doplnenie v ten istý deň ústavný súd, uplatniac materiálne chápanie ústavnosti, vyhovel požiadavke skupiny 30 poslancov na zmenu a doplnenie ich pôvodného návrhu na začatie konania o súlade napadnutých ustanovení zákona o poľovníctve s označenými článkami ústavy, listiny a označenými článkami protokolov k dohovoru a posúdil tak navrhovateľmi napadnuté ustanovenia zákona o poľovníctve platné a účinné do 1. apríla 2012 (t. j. v čase doručenia návrhu ústavnému súdu), ako aj napadnuté

ustanovenie novely zákona o poľovníctve (od 24. februára 2012 platné a od 1. apríla 2012 účinné). Vzhľadom na navrhovaný petit, ktorý je obsahom návrhu na zmenu a doplnenie pôvodného návrhu (s výrokom týkajúcim sa novely zákona o poľovníctve a s výrokom týkajúcim sa pôvodného znenia zákona o poľovníctve), a vzhľadom na to, že novým návrhom petitu navrhovateľa „zrušili“ svoj návrh petitu uvedený v pôvodnom návrhu, ústavný súd predbežne prerokoval návrh skupiny poslancov v rozsahu petitu uvedeného v návrhu na zmenu a doplnenie pôvodného návrhu (pozri s. 20, 21).

1. K namietanému nesúladu čl. I bodu 6 novely zákona o poľovníctve a § 29 ods. 2 zákona o poľovníctve s označenými článkami ústavy, listiny a protokolov k dohovoru

Predmetom predbežného prerokovania bolo predovšetkým posúdenie, či návrh skupiny 30 poslancov v tejto časti spĺňa zákonom požadované náležitosti, t. j. či je dostatočným spôsobom z ústavnoprávneho hľadiska odôvodnený navrhovateľmi namietaný nesúlad čl. I bodu 6 novely zákona o poľovníctve a § 29 ods. 2 zákona o poľovníctve s označenými článkami ústavy, listiny a protokolov k dohovoru.

1. Napadnutý čl. I bodu 6 novely zákona o poľovníctve [§ 29 ods. 1 písm. f) zákona o poľovníctve v znení účinnom od 1. apríla 2012] je súčasťou vymedzenia práv a povinností členov poľovníckej stráže.

Podľa tvrdenia navrhovateľov napadnuté ustanovenie je v nesúlade s čl. 1 ods. 1 ústavy, a to z toho dôvodu, že nedefinuje podmienky, za akých môže člen poľovníckej stráže alebo užívateľ poľovného revíru právo zakotvené v napadnutom ustanovení využiť, čím dochádza podľa ich názoru k svojvôli v činnosti štátnych (správnych) orgánov, ktoré o týchto otázkach rozhodujú. Objektivita rozhodovania pritom podľa ich názoru nie je zaručená, pretože zákonodarca delegoval rozhodovanie na osoby, ktoré nemôžu vo veci objektívne rozhodovať.

Ústavný súd nepovažuje za dostatočné odôvodnenie namietaného nesúladu napadnutých ustanovení s čl. 1 ods. 1 ústavy prezumpciou neobjektívnosti rozhodovania na základe zákonom konštituovaných štátnych správnych orgánov, ako aj argumentáciou týkajúcou sa osobitných právnych riešení práv a povinností členov poľovníckej stráže odlišujúcich sa od iných osobitných právnych úprav reglementujúcich práva a povinnosti určitého okruhu osôb (správnych orgánov), ktorých predmetom a účelom konania nie sú otázky súvisiace s výkonom poľovníctva, ale sú spojené s výkonom iných aktivít podľa iných právnych predpisov (členovia lesnej stráže, policajti).

Vo vzťahu k odôvodneniu namietaného nesúladu napadnutého ustanovenia novely zákona o poľovníctve s čl. 20 ods. 1, 4 a 5 ústavy, čl. 11 ods. 1 a 4 listiny a čl. 1 dodatkového protokolu v spojení s čl. 12 ods. 1, 2 a 4 a čl. 13 ods. 3 a 4 ústavy a čl. 3 ods. 1 listiny ústavný súd konštatuje, že argumentáciu skupiny 30 poslancov uvedenú v návrhu na zmenu a doplnenie ich pôvodného návrhu, a to, že daným ustanovením sa nezabezpečuje rovnaký zákonný obsah a ochrana vlastníckeho práva všetkých vlastníkov a že napadnutá právna úprava obmedzuje vlastnícke právo bez primeranej náhrady a zasahuje do vlastníckeho práva napriek tomu, že v zásade nejde/nemusi ísť o majetok nadobudnutý nezákonným spôsobom alebo z nelegálnych príjmov a ide o reglementáciu druhovo rovnakej veci, nepovažuje za dostatočnú.

Z obsahu zákona o poľovníctve totiž vyplýva, že na účely tohto zákona sa rozlišuje na jednej strane skupina poľovníckych psov a psov označených zákonom ustanoveným spôsobom a umožňuje sa im pohyb v príslušnom poľovníckom revíre a na druhej strane skupina nepoľovníckych psov, ktoré nie sú označené zákonom ustanoveným spôsobom (navrhovatelia pritom poukazujú aj na mačky, na ktoré sa však prísnejší režim ustanovený na základe novely zákona o poľovníctve nevzťahuje), na ktorú sa vzťahuje prísnejší režim pohybu v príslušnom poľovníckom revíre, ako majú poľovnícke psy a psy označené zákonom ustanoveným spôsobom. Navrhovatelia pritom opomenuli zohľadniť súvislosť s ďalšími ustanoveniami zákona o poľovníctve (§ 24 ods. 6 a 7 zákona o poľovníctve), ktoré riešia náhradu vzniknutej škody v prípadoch, keď postup poľovníckej stráže nebol v súlade s príslušnými ustanoveniami tohto zákona.

Vo vzťahu k namietanému nesúladu napadnutého ustanovenia s čl. 40 ústavy skupina 30 poslancov argumentuje významom chovu spoločenských zvierat pre spoločnosť a významom pre starších ľudí z psychologického a sociologického hľadiska, ktorý ústavný súd síce nespochybňuje, avšak dodáva, že nejde o ústavno-právnu argumentáciu, ktorá by preukazovala nesúlad napadnutých ustanovení s namietaným čl. 40 ústavy.

Napokon ústavný súd uvádza, že odôvodnenie namietaného nesúladu napadnutých ustanovení s čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy založené na namietaní oprávnenia správneho orgánu rozhodnúť a vykonať rozhodnutie bez vyjadrenia účastníkov konania (vlastníka, resp. držiteľa psa) nezohľadňuje špecifika charakteru správneho konania (ktoré nie je kontradiktórne, a navyše je spravidla neverejné), ako aj oprávnenia účastníkov tohto konania domáhať sa súdnej ochrany v zmysle čl. 46 ods. 2 ústavy.

2. Vo vzťahu k namietanému nesúladu § 29 ods. 2 zákona o poľovníctve s označenými článkami ústavy, listiny a protokolov k dohovoru navrhovateľa neuviedli žiadne dôvody, ktoré by aspoň naznačovali dôvody namietaného nesúladu, a poukazujú len na dôvodovú správu v čase prijímania návrhu zákona o poľovníctve, ktorú považujú za nedostatočnú.

Podľa názoru ústavného súdu navrhovateľa nepreukázali dostatok dôvodov, ktoré by v čase predbežného prerokovania návrhu signalizovali nimi namietaný nesúlad čl. I bodu 6 novely zákona o poľovníctve a § 29 ods. 2 zákona o poľovníctve s označenými článkami ústavy, listiny a s označenými článkami protokolov k dohovoru, ktorý by bolo možné prípadne vysloviť po prijatí návrhu na ďalšie konanie. Ústavný súd v nadväznosti na uvedený záver odmietol túto časť návrhu navrhovateľov podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

2. K namietanému nesúladu § 29 ods. 1 písm. f) zákona o poľovníctve s označenými článkami ústavy, listiny a protokolov k dohovoru

Navrhovatelia namietajú vo svojom pôvodnom návrhu a v návrhu na zmenu a doplnenie pôvodného návrhu nesúladi § 29 ods. 1 písm. f) zákona o poľovníctve s označenými článkami ústavy, listiny a protokolov k dohovoru.

V konaní o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 písm. a) ústavy ústavný súd postupuje podľa príslušných ustanovení prvého oddielu druhej hlavy tretej časti [§ 37 až § 41b)] zákona o ústavnom súde. Podľa § 41a ods. 4 zákona o ústavnom súde ak preskúmané právne predpisy stratia platnosť pred vyhlásením nálezu ústavného súdu, konanie sa zastaví.

Národná rada schválila 8. februára 2012 novelu zákona o poľovníctve, ktorá nadobudla platnosť 24. februára 2012 a účinnosť 1. apríla 2012.

Právnym dôsledkom nadobudnutia účinnosti čl. I bodu 6 novely zákona o poľovníctve 1. apríla 2012 bolo nahradenie pôvodného znenia § 29 ods. 1 písm. f) zákona o poľovníctve novým znením, ktoré po legislatívno-právnej a vecnej stránke bolo porovnateľné s pôvodným znením § 29 ods. 1 písm. f) zákona o poľovníctve, a navyše navrhovatelia žiadali „súbežné“ posúdenie oboch znení § 29 ods. 1 písm. f) zákona o poľovníctve, pričom pôvodné znenie § 29 ods. 1 písm. f) v čase predbežného prerokovania návrhu navrhovateľov vzhľadom na stratu jeho platnosti a účinnosti bolo od 1. apríla 2012 bez reálneho právneho významu.

Ústavný súd podľa svojej ustálenej judikatúry zásadne považuje stratu platnosti preskúmaných právnych predpisov pri abstraktnej kontrole ústavnosti za dôvod na zastavenie konania bez ohľadu na to, že v čase doručenia návrhu na začatie konania napadnuté právne predpisy, ich časti alebo jednotlivé ustanovenia ešte boli súčasťou platného právneho poriadku Slovenskej republiky (napr. PL. ÚS 42/03, PL. ÚS 17/05, PL. ÚS 12/08, PL. ÚS 6/2010).

Vychádzajúc z § 41a ods. 4 zákona o ústavnom súde ústavný súd po zistení, že od 1. apríla 2012 napadnutý § 29 ods. 1 písm. f) zákona o poľovníctve „v pôvodnom znení“

stratil platnosť a v dôsledku toho aj reálny právny význam, konanie o návrhu skupiny 30 poslancov v tejto časti zastavil.

Vzhľadom na to, že návrh skupiny 30 poslancov o súlade napadnutých ustanovení zákona o poľovníctve a novely zákona o poľovníctve s označenými článkami ústavy, listiny a protokolov k dohovoru bol v jednej časti odmietnutý pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí a v ďalšej časti bolo konanie o časti návrhu zastavené, nebol už právny dôvod na to, aby sa ústavný súd zaoberal návrhom na pozastavenie ich účinnosti.

Podľa § 32 ods. 1 zákona o ústavnom súde sa k tomuto rozhodnutiu pripája odlišné stanovisku sudcov Ivetty Macejkovej, Petra Brňáka a Ladislava Orosza.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. novembra 2012